

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 3/2024-548

Ústavný súd Slovenskej republiky v pléne zloženom z predsedu Ivana Fiačana a sudcov Jany Baricovej, Ladislava Duditša, Libora Duľu, Miroslava Duriša, Miloša Maďara, Petra Straku (sudca spravodajca) a Roberta Šorla v konaní o návrhoch **prezidentky Slovenskej republiky, skupiny 36 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky**, zastúpených Advokátska kancelária VERIONS, s. r. o., Radvanská 21, Bratislava, a **skupiny 39 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky** na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky o súlade zákona č. 40/2024 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, s Ústavou Slovenskej republiky, Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Dodatkovým protokolom k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a Chartou základných práv Európskej únie, ústavným zákonom č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov, Trestnoprávnym dohovorom o korupcii, Dohovorom Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu, Dohovorom Organizácie Spojených národov o boji proti korupcii, so Zmluvou o Európskej únii a so Zmluvou o fungovaní Európskej únie, o návrhu na vylúčenie sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky Rastislava Kaššáka pre namietanú zaujatosť v konaní vedenom na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. PL. ÚS 3/2024 takto

rozhodol:

Sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky Rastislav Kaššák **nie je vylúčený** z konania a rozhodovania vo veci vedenej na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. PL. ÚS 3/2024.

Odôvodnenie:

I.

Námietka zaujatosti

1. Uznesením č. k. PL. ÚS 3/2024-112 z 28. februára 2024 ústavný súd na ďalšie konanie prijal spojené návrhy prezidentky Slovenskej republiky, skupiny 36 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „skupina poslancov 1“) a skupiny 39 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „skupina poslancov 2“) na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) o súlade zákona č. 40/2024 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia

a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „napadnutý zákon“) s ústavou, Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Dodatkovým protokolom k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a Chartou základných práv Európskej únie, ústavným zákonom č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov, Trestnoprávnym dohovorom o korupcii, Dohovorom Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu a Dohovorom Organizácie Spojených národov o boji proti korupcii, so Zmluvou o Európskej únii a Zmluvou o fungovaní Európskej únie.

2. Vláda Slovenskej republiky, ktorá je v zmysle § 76 zák. č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) vedľajším účastníkom konania, podala, v zastúpení Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, 29. februára 2024 námietku zaujatosti proti sudcovi Rastislavovi Kaššákovi (ďalej len „namietaný sudca“) a žiadala, aby bol namietaný sudca vylúčený z konania a rozhodovania v predmetnej veci.

3. Ak ide o dôvody zaujatosti, vedľajší účastník v prvom rade uviedol, že namietaný sudca je vylúčený pre vzťah k Alojzovi Hlinovi, ktorý ako jeden zo skupiny poslancov 1 podal návrh na začatie konania a vystupoval proti prijatiu napadnutého zákona aj v priebehu rozpravy k tomuto zákonu v Národnej rade Slovenskej republiky (ďalej len „národná rada“).

4. Vedľajší účastník konania uviedol, že namietaný sudca v rokoch 2013 až 2016 pôsobil ako poslanecký asistent Alojza Hlinu a poskytoval mu právne služby ako advokát, pričom z verejných vyjadrení namietaného sudcu tiež vyplýva, že má k Alojzovi Hlinovi priateľský vzťah a vníma ho ako „čestného a morálneho človeka, ktorý bojuje za spravodlivosť v tomto štáte“ (ide o citát z rozhovoru s namietaným sudcom uverejneným v novinách Denník N).

5. K tomu vedľajší účastník dodal, že pre vzťah k Alojzovi Hlinovi namietaný sudca už oznámil svoju zaujatosť v inom konaní vedenom pred ústavným súdom pod sp. zn. PL. ÚS 21/2019, v ktorom bol namietaný sudca aj vylúčený z konania a rozhodovania, aj keď z iných dôvodov.

6. Ďalším dôvodom vylúčenia namietaného sudcu je podľa vedľajšieho účastníka konania skutočnosť, že namietaný sudca bol pri voľbe kandidátov na sudcov ústavného súdu v národnej rade zvolený „najtesnejšou možnou väčšinou“ 76 hlasov. Za namietaného sudcu hlasovala aj skupina vtedy nezaradených poslancov okolo Miroslava Beblavého, ku ktorej v tom čase patrila aj Simona Petřík, ktorá je v súčasnosti poslankyňou za politickú stranu Progresívne Slovensko. Bez jej hlasu by teda namietaný sudca nebol zvolený za sudcu ústavného súdu.

7. Poslankyňa Simona Petřík, ktorá ako jedna zo skupiny poslancov 2 podala návrh na začatie konania, sa takisto veľmi kriticky vyjadrovala k napadnutému zákonu a spolu s ďalšími poslancami Progresívneho Slovenska sa prostredníctvom parlamentných obštrukcií snažila prijatie napadnutého zákona znemožniť, či aspoň oddialiť.

8. Uvedené skutočnosti podľa vedľajšieho účastníka môžu z objektívneho hľadiska u nestranného pozorovateľa vyvolať obavu o zaujatosti namietaného sudcu, ktorý by mohol pochybovať o tom, či nebude namietaný sudca v konaní o napadnutom zákona ovplyvnený postojmi Alojza Hlinu a „ďalších opozičných poslancov“.

9. V tejto súvislosti osobitne zvýraznil, že z citátu uvedeného v bode 5 odôvodnenia tohto uznesenia možno vyvodíť, že namietaný sudca sa do veľkej miery stotožňuje s hodnotami a názormi Alojza Hlinu.

10. Namietaný sudca sa k námietke zaujatosti vyjadril, že ak ide o poslankyňu Petrík, túto osobne nepozná, nikdy sa s ňou nestretol, nekomunikoval s ňou a nemá ku nej žiadny vzťah. Poukázal na skutočnosť, že ako kandidát na sudcu ústavného súdu bol zvolený v tajnej voľbe a nie je mu preto zrejmé, ako dospel vedľajší účastník konania k istote, že bol zvolený aj hlasom poslankyne Petrík.

11. K hlasovaniu poslancov v národnej rade dodal, že osobne sa nezaobrá tým, ktorí poslanci za neho hlasovali, pričom hlasy mu zrejme odovzdali rovnako poslanci vtedajšej koalície a opozície. Účasť poslancov národnej rady na voľbe kandidátov na sudcov ústavného súdu však nemôže byť dôvodom na vylúčenie menovaných sudcov pre zaujatosť vo vzťahu k týmto poslancom. Náznaky toho, že sudca ústavného súdu by mal byť „zaviazaný“ poslancom národnej rady, ktorí ho v procese voľby volili, považuje v právnom štáte za vskutku vrcholne nenáležité a podsúvanie takýchto úvah verejnosti za veľmi nešťastné.

12. Ak ide o poslanca Hlinu, sudca potvrdil verejne známou skutočnosť, že v rokoch 2013 až 2016 pôsobil ako jeho asistent pre legislatívu a zároveň ako advokát mu poskytoval právne služby, resp. bol aj jeho obhajcom. Išlo však podľa namietaného sudcu len o vzťah pracovný.

13. Namietaný sudca vyhlásil, že subjektívne sa cíti v danej veci nestranný a schopný rozhodovať „*sine ira et studio*“. Podľa jeho názoru skutočnosti prezentované v námietke zaujatosti nie sú objektívne spôsobilé vzbudiť opodstatnené pochybnosti o jeho nestrannosti v predmetnom konaní v očiach účastníkov konania, vedľajšieho účastníka konania a ani verejnosti.

II.

Relevantná právna úprava ústavnoprávne východiská

14. Podľa § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde je sudca ústavného súdu vylúčený z konania a rozhodovania vo veci, ak so zreteľom na jeho k účastníkom konania možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti. Dôvodom na vylúčenie sudcu ústavného súdu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu ústavného súdu v konaní o prerokúvanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach na ústavnom súde.

15. Citované zákonné ustanovenie slúži na zabezpečenie práva na nestranný súd v konaniach pred ústavným súdom. Právo na nestranný súd je vo vzťahu k všeobecným súdom zakotvené v čl. 46 ústavy, pričom judikatúra ústavného súdu týkajúca sa tohto ústavného článku je primerane použiteľná aj vo vzťahu k samotnému ústavnému súdu.

16. Právu účastníka konania na nestranný súd zodpovedá ústavná povinnosť súdov prerokovať a rozhodnúť každú vec tak, aby voči účastníkom postupovali nezaujato a neutrálne, žiadnemu z nich nenadŕžali a objektívne posúdili všetky skutočnosti závažné pre rozhodnutie vo veci. Nestranný súd poskytuje všetkým účastníkom konania rovnaké príležitosti na uplatnenie všetkých práv, ktoré im zaručuje právny poriadok, pokiaľ má právomoc o nich rozhodnúť (m. m. II. ÚS 71/97, III. ÚS 24/05, IV. ÚS 38/09).

17. Ústavný súd rozlišuje posudzovanie nestrannosti zo subjektívneho hľadiska, na základe osobného presvedčenia a správania konkrétneho sudcu v danej veci, a z objektívneho hľadiska, teda zisťovaním, či sudca poskytoval dostatočné záruky, aby bola z tohto hľadiska vylúčená akákoľvek oprávnená pochybnosť (III. ÚS 16/00, IV. ÚS 38/09).

18. Vzhľadom na to, že v predmetnom prípade ide o vec, v ktorej rozhoduje plénum ústavného súdu, je potrebné tiež spomenúť, že ak vo veci rozhoduje tribunál zložený z viacerých sudcov, musí byť z rozhodovania vylúčený ten sudca, u ktorého sú dané legitímne pochybnosti o nezáujatosti.

19. Pri posúdení subjektívnej nestrannosti ide o vnútorný psychický vzťah sudcu k prerokovávanej veci, pričom sa subjektívna nestrannosť predpokladá ako vyvrátiteľná domnienka, t. j. sudca sa považuje za subjektívne nestranného, ak nie sú predložené dôkazy o opaku. Domnienku subjektívnej nestrannosti možno vyvrátiť len objektívnym spôsobom, t. j. musia existovať dôkazy spôsobilé už uvedenú domnienku vyvrátiť, tieto môžu spočívať napríklad vo vyjadrení nepriateľského postoja k účastníkom konania, ale môže ísť aj o určité konanie sudcu (napr. ak sudca vykoná opatrenia zabezpečujúce, aby v určitej veci rozhodoval).

20. V niektorých prípadoch môže byť preukázanie subjektívnej predpojatosti veľmi náročné, preto požiadavka nestrannosti nemôže byť dostatočne naplnená len subjektívnym testom. Na subjektívny test teda plynule nadväzuje test objektívny.

21. V rámci objektívneho testu sa v zásade skúma, či existujú v konkrétnej veci objektívne overiteľné skutočnosti, ktoré vzbudzujú pochybnosti o nestrannosti sudcu. Rozhodujúca je skutočnosť, že takúto pochybnosť možno objektívne odôvodniť. Sudca sa považuje za zaujatého vtedy, ak vzniká navonok legitímny dojem, že by na rozhodnutí vo veci mohol mať osobný záujem. Platí tu tzv. teória zdania, podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť v očiach strán. V stávke je totiž dôvera, ktorú musia súdy v demokratickej spoločnosti vo verejnosti vzbudzovať.

22. Ústavný súd stručne poznamenáva, že hranica medzi subjektívnym a objektívnym testom nie je nepriepustná, pretože určité konanie sudcu môže vyvolať nielen objektívne dané pochybnosti o nestrannosti u vonkajšieho pozorovateľa (objektívneho hľadisko), ale zároveň môže vzbudzovať pochybnosti o jeho subjektívnej nestrannosti (pozri uznesenie č. k. PL. ÚS 7/2017-11 z 11. apríla 2017, body 4 až 8 odôvodnenia).

III.

Posúdenie veci ústavným súdom

23. Ústavný súd v úvode zvyrazňuje, že dôvody zaujatosti uvedené vedľajším účastníkom konania sa týkajú výlučne vzťahu namietaného sudcu k účastníkom konania, resp. k poslancom, ktorí podali návrh na začatie konania o napadnutom zákone. Podľa vedľajšieho účastníka konania je tento vzťah taký, že to môže ovplyvniť názor namietaného sudcu na napadnutý zákon, t. j. môže ovplyvniť jeho rozhodnutie vo veci. Vedľajší účastník konania sa tiež vyjadril, že ním uvedené skutočnosti by mohli odôvodniť pochybnosti o nestrannosti namietaného sudcu minimálne z objektívneho hľadiska.

24. Ústavný súd pre úplnosť musí preskúmať nestrannosť namietaného sudcu rovnako zo subjektívneho, ako aj objektívneho hľadiska.

25. Ak ide o vzťah k poslankyni Petrík, už na prvý pohľad je zrejmé, že vedľajší účastník neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vyvrátiť domnienku subjektívnej nestrannosti namietaného sudcu. Vedľajší účastník totiž neuviedol žiadne výroky a neopísal žiadne konanie namietaného sudcu, ktoré by jeho subjektívnu nestrannosť vo vzťahu k poslankyni Petrík spochybňovali a tieto nie sú známe ani ústavnému súdu. Rovnako namietaný sudca sám vyjadril svoju nestrannosť. Subjektívna nestrannosť teda vo vzťahu k poslankyni Petrík nebola ani spochybnená a už vôbec nebola vyvrátená.

26. Ak ide o objektívnu nestrannosť, vedľajší účastník naznačuje, že by namietaný sudca mohol byť zaujatý z dôvodu, že aj hlasom poslankyne Petrík bol zvolený za kandidáta na ústavného sudcu. V podstate teda naznačuje, že by sa ústavný sudca mohol svojím rozhodnutím poslankyni Petrík „odvďačiť“.

27. Ústavný súd však na tomto mieste uvádza, že mu z vyjadrenia vedľajšieho účastníka nie je vôbec zrejmé, prečo by sa namietaný sudca mal pri svojom rozhodovaní riadiť názormi práve poslankyne Petrík, a nie názormi ktoréhokolvek iného z tých poslancov vtedajšej národnej rady, ktorí ho zvolili za kandidáta na ústavného sudcu (ústavný súd tu opomenie tajnosť voľby kandidátov na ústavného sudcu). Tvrdenia vedľajšieho účastníka preto zostávajú výsostne subjektívne a nie je vôbec možné ich objektívne overiť.

28. Ústavný súd dodáva, že voľba kandidátov na pozíciu sudcov ústavného súdu a následné menovanie konkrétnych sudcov, tak ako je koncipovaná v právnom poriadku Slovenskej republiky, je procesom politickým, do ktorého vstupuje parlament ako predstaviteľ zákonodarnej moci a prezident ako predstaviteľ moci výkonnej. Predstava, že sudca ústavného súdu bude pri výkone svojej funkcie postupovať v súlade s prianím, politickým presvedčením či právnym názorom tých, ktorí hlasovali za jeho zvolenie, prípadne ho menovali, je nielen nenáležitá a v rozpore s princípom právneho štátu, ale v okolnostiach veci, keď za namietaného sudcu v národnej rade zrejme hlasovali ako poslanci vtedajšej vládnej koalície, tak aj poslanci opozície, skôr nemožná.

29. Skutočnosť, že sa na voľbe a menovaní sudcu ústavného súdu podieľali aj osoby, ktoré majú odlišné názory od členov súčasnej vlády Slovenskej republiky, je prejavom zdravej, slobodnej a demokratickej spoločnosti, a preto táto skutočnosť nemôže byť dôvodom, ktorý by objektívne spochybňoval nestrannosť ústavného sudcu. Ústavný súd vedľajšiemu účastníkovi musí pripomenúť, že každý ústavný sudca zložil sľub, v ktorom sa zaviazal rozhodovať nestranne (pozri čl. 134 ods. 5 ústavy). Spochybňovanie tohto sľubu bez zrozumiteľného dôvodu považuje ústavný súd zo strany orgánu verejnej moci za pomerne prekvapivé.

30. Vzhľadom na to ústavný súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zaujatosť namietaného sudcu vo vzťahu k poslankyni Petrík.

31. Ak ide vzťah k poslancovi Alojzovi Hlinovi, tu ústavný súd uvádza, že uvedené námietky sa týkajú rovnako subjektívnej, ako aj objektívnej nestrannosti namietaného sudcu.

32. Subjektívnej nestrannosti sa môžu týkať výroky namietaného sudcu o jeho vzťahu k poslancovi Hlinovi, ako aj konanie namietaného sudcu, ktorý oznámil dôvody svojej zaujatosti pre vzťah k poslancovi Hlinovi v inom konaní vedenom pred ústavným súdom pod sp. zn. PL. ÚS 21/2019. Zároveň uvedené výroky a konanie je potrebné preskúmať aj z pohľadu, či spochybňujú

neustrannosť namietaného sudcu u vonkajšieho pozorovateľa. Možno povedať, že tu hranica medzi objektívnym a subjektívnym testom nie je nepriepustná.

33. Ústavný súd stručne pripomenie, že v konaní vedenom na ústavnom súde pod sp. zn. PL. ÚS 21/2019 bol namietaný sudca vylúčený z iných dôvodov a ústavný súd sa tak v uvedenom konaní nevyjadroval ku vzťahu namietaného sudcu k poslancovi Hlinovi, resp. k tomu, či tento vzťah objektívne vzbudzuje pochybnosti o neustrannosti namietaného sudcu.

34. K výrokom namietaného sudcu a jeho už uvedenému konaniu ústavný súd konštatuje, že tieto potvrdzujú priateľský vzťah k poslancovi Hlinovi. Vyjadrenie priateľského vzťahu k účastníkovi konania môže neustrannosť sudcu spochybniť, čo platí najmä v konaniach pred všeobecnými súdmi. Dôvodom je skutočnosť, že priateľský vzťah by mohol ovplyvniť sudcu tak, aby rozhodol v prospech dotknutého účastníka konania.

35. Tu však treba poukázať na osobitosti konania o súlade právnych predpisov, ktoré sú výslovne zohľadnené aj v zákone o ústavnom súde. V zmysle § 49 ods. 3 zákona o ústavnom súde by totiž sudca ústavného súdu nebol v konaní o súlade právnych predpisov z konania pre zaujatosť vylúčený ani vtedy, ak by napríklad ako poslanec národnej rady sám pre alebo proti zákonu hlasoval. Možno povedať, že neustrannosť v konaní o súlade právnych predpisov je do istej miery osobitnou kategóriou, pretože ústavný sudca sa v týchto konaniach považuje za neustranného aj v situáciách, v ktorých by sa v inom type konania za zaujatého už pravdepodobne považoval.

36. Uvedený záver potvrdzuje aj judikatúra Ústavného súdu Českej republiky, ktorý uviedol, že s prihliadnutím na povahu konania, v ktorom sa neposkytuje ochrana subjektívnym právam účastníkov konania, pretože ide o všeobecnú, abstraktnú kontrolu právnych noriem, je potrebné vykladať ustanovenia o vylúčení sudcu ústavného súdu reštriktívne (pozri Pl. ÚS 7/02).

37. V súvislosti s tým ústavný súd zdôrazňuje, že v konaní o súlade právnych predpisov Alojz Hlina nevystupuje ako súkromná osoba, ale ako poslanec národnej rady, ktorý nepodal a ani nemohol podať návrh na začatie konania sám, ale podal ho ako jeden z tridsiatich šiestich poslancov národnej rady.

38. Ako poslanec národnej rady zastupuje Alojz Hlina časť občanov Slovenskej republiky, ktorí mu zverili im patriacu zákonodarnú moc (čl. 2 ods. 1 ústavy). Preto v konaní o súlade právnych predpisov ústavný súd vníma názory prezentované okrem iných aj poslancom Alojzom Hlinom ako názory zastupujúce časť občanov Slovenskej republiky. Títo občania majú ústavné záruky, aby tieto názory zazneli nielen v národnej rade, ale aj pred ústavným súdom. Aj to je prejav už spomínanej slobodnej a demokratickej spoločnosti.

39. V konaní o napadnutom zákone sudcovia ústavného súdu nerozhodujú o právach konkrétneho poslanca alebo poslancov národnej rady, ale o právach občanov Slovenskej republiky a práve týmto občanom sa v tomto konaní poskytuje ochrana pred možným protiústavným konaním národnej rady. To je poslanie ústavného súdu ako predstaviteľa súdnej moci, a práve preto musí byť ústavný súd od ostatných štátnych mocí nezávislý.

40. Priateľský vzťah medzi namietaným sudcom a poslancom Hlinom preto pri už vysvetlenom reštriktívnom výklade § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde, teda zužujúcom výklade dôvodov zaujatosti sudcu, nie je objektívne spôsobilý vyvolať pochybnosti o neustrannosti namietaného

sudcu, pretože v konaní sa nerozhoduje o osobných záujmoch poslanca Hlinu, ale o právach všetkých občanov Slovenskej republiky.

41. K tomu ústavný súd dodáva, že existencia priateľského vzťahu k poslancovi Hlinovi neznamená, že namietaný sudca nekriticky preberá, respektíve súhlasí so všetkými názormi poslanca Hlinu, pretože tu ide len o domnienku vedľajšieho účastníka konania, ktorú nie je možné objektívne potvrdiť a z vyjadrenia samotného namietaného sudcu tento záver vôbec nevyplýva.

42. Ak ide o vzťah poslanecký asistent a poslanec, resp. vzťah advokát a klient, tieto ústavný súd preskúma z objektívneho hľadiska. V prvom rade pritom poukazuje na plynutie času, ktoré možné väzby vyplývajúce z už uvedených vzťahov oslabilo. Pritom samotná povaha týchto vzťahov nebola taká, že by z nej bolo možné vyvodzovať zaviazanosť namietaného sudcu vo vzťahu k poslancovi Hlinovi, resp. možnosť poslanca Hlinu z titulu týchto vzťahov ovplyvniť rozhodovania namietaného sudcu. To napokon netvrdil ani vedľajší účastník konania.

43. Možno s vedľajším účastníkom konania súhlasiť v tom, že aj uvedené pracovné vzťahy môžu potvrdzovať priateľský vzťah namietaného sudcu a poslanca Hlinu, ten však, ako to už bolo uvedené, nie je dôvodom na vylúčenie namietaného sudcu.

44. Ústavný súd preto nezistil dôvody, pre ktoré by namietaný sudca mal byť vylúčený pre svoj vzťah k poslancovi Hlinovi.

45. Na základe uvedeného preto ústavný súd rozhodol, že namietaný sudca nie je vylúčený z konania a rozhodovania vo veci napadnutého zákona.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. apríla 2024

Ivan Fiačan
predseda Ústavného súdu
Slovenskej republiky